

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 126/03-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. júna 2003 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. F. M., bytom B., vo veci porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra sp. zn. E 1871/96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. F. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. marca 2003 doručené podanie JUDr. F. M. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom B., označené ako „Opakovaný návrh a žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ÚS SR – vo veci viac ako 6 roč. prieťahu výkonu rozhodnutia Okresného súdu v Nitre pod č. E 1871/96“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ ním napáda postup Okresného súdu Nitra (ďalej len „okresný súd“) pri uskutočňovaní výkonu rozhodnutia na základe právoplatného uznesenia sp. zn. E 1871/96 z 19. februára 1999, ktorým bol povinný F. K.

zaviazaný k uspokojeniu pohľadávky vo výške 2 000,-- Sk a úrokov z omeškania (výška ktorých bude závislá od dátumu zaplatenia), ako aj trov predchádzajúceho konania vo výške 440,-- Sk, a to predajom hnutelných vecí povinného, ako aj hnutelných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov F. K. a jeho manželky na adrese Ž. Súčasťou uskutočneného podania sťažovateľa bola aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom, ktorú sťažovateľ odôvodnil výškou svojich príjmov a majetkovými pomermi.

Podanie v predloženej podobe neobsahovalo náležitosti ustanovené zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), preto ústavný súd vyzval sťažovateľa listom z 28. apríla 2003, aby svoje podanie doplnil o predpísané náležitosti. V poučení výzvy ústavný súd uviedol, že ak jeho sťažnosť nebude v určenej lehote doplnená o požadované náležitosti, ústavný súd ju odmietne.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu svoje podanie doplnil listom doručeným ústavnému súdu 7. mája 2003, pripojil k nemu viaceré prílohy a spresnil výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia na sumu 25 000,-- Sk.

Ústavný súd zároveň listom z 28. apríla 2003 požiadal okresný súd o oznámenie súčasného stavu v konaní sp. zn. E 1871/96. Podpredsedníčka okresného súdu JUDr. V. K. listami Spr 569/03 z 9. mája 2003 a 22. mája 2003 informovala ústavný súd o úkonoch vykonaných okresným súdom pri zabezpečovaní výkonu rozhodnutia v označenej veci, ako aj o súčasnom stave veci.

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a s účinnosťou od 1. januára 2002 oprávnený konať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd

upravených buď v ústave, alebo v medzinárodnej zmluve o ľudských právach, pokiaľ o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Podmienky konania ústavného súdu o sťažnostiach, ako aj ich zákonom predpísané náležitosti sú upravené v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pričom nesplnenie niektorej z nich má za následok odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona.

Osobitne sa zameril na preskúmanie opodstatnenosti sťažnosti sťažovateľa, keďže pri sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd berie do úvahy, že odmietnuť sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú možno „vzhľadom na skutočnosť, že celková doba konania pred súdom..., ako aj postup zákonného sudcu nesignalizovali reálnu možnosť zbytočných prietahov, a tým aj porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy“ (II. ÚS 109/03), resp. „argumenty v sťažnosti sťažovateľa nepreukázali v čase podania sťažnosti takú intenzitu porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, aby bola sťažnosť prijatá na ďalšie konanie“ (II. ÚS 93/03).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd z predloženej sťažnosti a informácie poskytnutej okresným súdom zistil, že v konaní sp. zn. E 1871/96 pred okresným súdom ide o výkon jeho právoplatného a vykonateľného rozsudku zo 6. mája 1996 č. k. 7 C 38/96-21 predajom hnutelných vecí povinného, ako aj hnutelných vecí patriacich do bezpodielového vlastníctva povinného a jeho manželky. K nariadeniu výkonu označeného rozhodnutia došlo uznesením okresného súdu sp. zn. E 1871/96 z 19. februára 1999.

V okolnostiach prípadu ale ústavný súd zistil, že povinným je občan, ktorý sa napriek evidencii trvalého pobytu v Ž. na uvedenej adrese dlhodobo nezdržiava, svoj pobyt často mení, nemá stály pracovný pomer a napriek opakovanému prísľubu splniť záväzok sa plneniu vyplývajúcejmu z právoplatného rozsudku okresného súdu vyhýba. V dôsledku uvedeného sa pozornosť okresného súdu nutne zameriavala predovšetkým na zistenie

aktuálnej adresy povinného a zabezpečenie súpisu vecí, ktoré patria do jeho vlastníctva a po odpredaji ktorých možno výnos použiť na uspokojenie pohľadávky oprávneného, keďže účinný postup okresného súdu pri výkone rozhodnutia bol podmienený zistením uvedených skutočností. Z vyžiadaného prehľadu úkonov okresného súdu ústavný súd zistil, že okresný súd sa početnými a opakovanými dožiadaniami na obecné úrady v Žiranoch (15. 4. 1997 a 21. 10. 2002), Jelenci (15. 4. 1997), Pozbe (9. 12. 1999, 4. 10. 2000, 5. 2. 2001 a 21. 10. 2002) a Podhájskej (4. 10. 2000 a 5. 2. 2001), obvodných oddeleniach Policajného zboru v Šuranoch (9. 12. 1999, 4. 10. 2000, 5. 2. 2001 a 21. 10. 2002), Zlatých Moravciach (15. 4. 1997) a Nitre (21. 10. 2002) a 21. 10. 2002 na Registri obyvateľov Slovenskej republiky v Banskej Bystrici snažil zistiť miesto aktuálneho pobytu povinnej osoby.

Z vyžiadanej chronológie úkonov vykonaných vo veci sp. zn. E 1871/96 po 15. októbri 2002 (Spr 596/03 z 22. mája 2003) vyplynulo, že aj v období od 15. októbra 2002 do marca 2003 okresný súd sústavne žiadal správy o pobyte a majetkových pomeroch povinného od Obecného úradu v Pozbe, Obvodného oddelenia Policajného zboru v Šuranoch, Obvodného oddelenia Policajného zboru v Nitre, Obecného úradu v Žiranoch, Národného úradu práce – Okresného úradu práce v Nitre, Okresného úradu v Nitre (odboru sociálnych vecí), Všeobecnej zdravotnej poisťovne v Nitre, Sociálnej poisťovne v Nitre, Registra obyvateľov Slovenskej republiky v Banskej Bystrici a od Daňového úradu I v Nitre.

Z uvedeného ústavný súd uzavrel, že okresný súd sa po celú dobu konania sp. zn. E 1871/96 plynule snažil o zabezpečenie podmienok na výkon svojho rozhodnutia sp. zn. 7 C 38/96, a to zisťovaním aktuálneho miesta pobytu povinného, ako aj jeho majetkových pomerov. Skutočnosť, že v dôsledku uvedeného nemohlo dôjsť k výkonu rozhodnutia, nemôže ísť na ťarchu okresného súdu.

Ústavný súd uvádza, že k predĺženiu doby výkonu rozhodnutia prispel aj samotný sťažovateľ, ktorý po čiastočnom splnení pohľadávky povinným (28. apríla 1997 a 25. mája 1998) v priebehu rokov 1997 – 1998 opakovane súhlasil s novými termínmi pre dobrovoľné

zaplatenie zvyšku pohľadávky povinným, čím prirodzene dochádzalo k predĺženiu súdneho konania.

Keďže ústavný súd zistil už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa, že doterajší aktívny postup súdu v konaní sp. zn. E 1871/96 nesignalizuje reálnu možnosť porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, rozhodol o jej zjavnej neopodstatnenosti a o jej odmietnutí z uvedeného dôvodu už po jej predbežnom prerokovaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. júna 2003